

INTERVJU PREDSEDNIKA VLADE RS JANEZA JANŠE ZA ČASNIK DEMOKRACIJA

Naslov: Rušenje vlade se ne bo obrestovalo prav nikomur

Metod Berlec

Janez Janša je širši javnosti postal znan 31. maja 1988, ko ga je aretirala Služba državne varnosti, ki je bila neposredno podrejena predsedniku CK ZKS in predsedniku komiteja za SLO in DS Milanu Kučanu. Proces proti četverici, v katerem so Janšo, Ivana Borštnerja, Davida Tasića in Francija Zavrla pred vojaškim sodiščem obtožili in nato obsodili izdaje vojaške skrivnosti o pripravah JLA na izredne razmere, je sprožil nastanek Odbora za varstvo človekovih pravic, množične proteste, zborovanja, kulturne dogodke in sploh močan odziv javnosti, ki je še pospešil zahteve po demokratizaciji slovenske družbe. Januarja 1989 je bil Janša eden od soustanoviteljev in podpredsednik Slovenske demokratične zveze, ene prvih opozicijskih strank v takratni Socialistični republiki Sloveniji. Maja istega leta so ga znova aretirali in poslali na prestajanje zaporne kazni na Dob. Na Kongresnem trgu v Ljubljani so se spet zbrali protestniki in prebrana je bila t. i. Majniška deklaracija, katere soavtor je bil prav Janez Janša. Zaradi pritiska javnosti so bili obsojenci po tretjini prestane kazni izpuščeni na prostost, Vrhovno sodišče RS pa jim je kasneje sodbe v celoti razveljavilo. Na prvih večstrankarskih volitvah v Sloveniji aprila 1990 je bil izvoljen za poslanca, maja je postal minister za obrambo v Demosovi vladi. Pod njegovim vodenjem je iz slovenske teritorialne obrambe nastala Slovenska vojska, ki je skupaj s slovensko policijo v osamosvojitveni vojni poleti 1991 ubranila Slovenijo pred agresijo neprimerno močnejše JLA. Na kongresu jeseni 1991 je SDZ razpadla in se razcepila na dve novi stranki. Janša se ni pridružil nobeni od njiju, pač pa se je spomladi leta 1992 pridružil Jožetu Pučniku in njegovi Socialdemokratski stranki Slovenije. Na državnozbornih volitvah leta 1992 je bil znova izvoljen za poslanca, maja 1993 pa ga je tretji kongres SDSS izvolil za predsednika stranke. Leta 1995 so se njegovi stranki pridružili Narodni demokrati, pravni nasledniki nekdanje SDZ. Leta 2004 se je stranka preimenovala v Slovensko demokratsko stranko in še isto leto zmagala na parlamentarnih volitvah. 3. decembra 2004 je Janez Janša postal predsednik vlade. Slovenija je doživela najhitrejšo rast blaginje v svoji zgodovini, plače so se realno v 4 letih njegovega mandata povečale za 24 odstotkov, Slovenija pa je dosegla 91 odstotkov povprečne razvitosti EU. Brezposelnost je padla na zgodovinsko najnižjo raven, leta 2007 je bilo izdanih skoraj 100.000 delovnih dovoljenj za tuje delavce. Slovenija je kot prva nova država članica izpolnila zahtevne pogoje in januarja 2007 prevzela evro, leto kasneje pa stopila v območje prostega pretoka ljudi z odpravo administrativnih meja. V prvi polovici leta 2008 je Slovenija uspešno vodila Evropsko unijo, Janša pa je predsedoval Evropskemu svetu. Slovenija je bila takrat na vrhuncu svojega razvoja in mednarodnega ugleda. Na državnozbornih volitvah leta 2008 je SDS kljub podtaknjeni aferi Patria in ponesrečeni Virantovi reformi plačnega sistema povečala odstotek podpore in število volilnih glasov, vendar pa izgubila relativno večino in zmagala je šla v roke Pahorjeve SD. SDS je pristala v opoziciji, vlagala protikrizne ukrepe, ponujala vladi sodelovanje v obliki partnerstva za razvoj in nemočno opazovala, kako Slovenija tone v vedno večjo zadolženost in brezposelnost. Leva koalicija, ki sta ji botrovala Milan Kučan in Zoran Janković, je v samo treh letih državo pripeljala na rob stečaja. Na predčasnih volitvah jesen 2011 je njegova SDS zasedla drugo mesto, a kljub temu na vztrajno prošnjo DL, DeSUS in SLS sestavila koalicijsko vlado med SDS, DL, DeSUS, SLS in NSi. V slabem letu vodenja je njegova vlada skozi zakonodajni postopek spravila štiri od petih ključnih reformnih ukrepov za izhod iz krize. Začeli so se kazati prvi znaki okrevanja Slovenije. Sedaj pa smo spet priče novemu »velikemu puku«, ki ga je proti Janši sprožil državni organ, ki je politično zlorabljen.

Gospod Janša, naj začneva z doseženim v preteklem letu. Vladni koaliciji pod vašim vodstvom je uspelo skozi vse zakonodajne postopke pripeljati štiri od petih ključnih reformnih ukrepov. Državo ste spet postavili na prave tirnice. Znova se je začela kazati luč na koncu predora. Kako gledate na doseženo?

Situacija, v kateri je bila Slovenija ob nastopu našega mandata, je bila veliko težja od tega, kar smo pričakovali. Mehanizmov, ki bi stabilizirali javnofinančno porabo, ni bilo. Kljub dokapitalizacijam je bila kapitalska ustreznost bank daleč od zahtevane. Ravno takrat so propadli nekateri največji gradbinci. Mesec prevzema oblasti je bil tudi mesec objave novih, slabših bonitetnih ocen. Ekonomski sistem je bil povsem destabiliziran.

Po slabem letu dni nam je uspelo narediti tisto, kar našim predhodnikom ni uspelo v treh letih. Z ZUJF smo vzpostavili institucionalni okvir, ki omogoča trajno stabilizacijo javnih financ. Z zakonom o Slovenskem državnem holdingu smo omogočili pogoje za celovito, transparentno in učinkovito upravljanje z državnim premoženjem in za vodenje transparentne privatizacije. Z zakonom o ukrepih za krepitev bančnega sistema smo zagotovili možnosti za sanacijo bančnega sektorja in odpravo vzrokov kreditnega krča, ki izvirajo iz slabega poslovanja bank. Z intenzivno gospodarsko diplomacijo smo začeli proces širjenja zunanjetrgovinskih trgov. S spremembami davčne zakonodaje (predvsem olajšavami za investicije) smo izboljšali privlačnost domačega ekonomskega prostora za tuje investicije. Zlasti s 100-odstotno davčno olajšavo za investicije za raziskave in razvoj smo visokošolski raziskovalni sferi odprli prostor, da se intenzivneje poveže z gospodarstvom in prek tega mehanizma nadomesti zmanjšanje neposrednih proračunskih sredstev. Soglasno je bila sprejeta tudi pokojninska reforma. Državo smo pripeljali do točke, ko so se stvari začele obračati na bolje. Vloženega je bilo veliko truda v pripravo in usklajevanje potrebnih ukrepov tako s sindikati kot z opozicijo. Če ne bi bilo političnih blokad, bi bila večina teh ukrepov sprejeta že poleti. Dodatno stabilnost je prinesla odločitev ustavnega sodišča, da ne bo dovolilo referendumov o vprašanjih, ki so ta čas bistvenega pomena za našo prihodnost.

V manj kot letu dni smo sprejeli ključno zakonodajo za stabilizacijo razmer v državi, na mednarodnih finančnih trgih so se začeli kazati sadovi naših prizadevanj. Ustvarili smo pogoje za vnovični gospodarski preboj in uspešno soočanje s krizo. Kaže, da so uspehi te vlade neznansko vznemirili ozadja, ki živijo od rent, privilegijev in monopolov.

Je s poročilom t. i. protikorupcijske komisije o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank, ki so ga podpisali predsednik komisije Goran Klemenčič in namestnika Rok Praprotnik ter Lilijana Selinšek, vse to ogroženo?

S poročilom samim ne, saj bo na koncu padlo tako po vsebini kot pravno, če ustava v tej državi sploh še velja. Grožnja je nastala z reakcijami nekaterih koalicijskih partnerjev, ki so vnaprej pripravljene in predhodno obveščeni o vsebini tekli pred kamere in pozivali k odstopu. V torek, 8. 1. 2013, sem okrog pol štirih ravno iskal dopis z odgovori na vprašanja Klemenčič-Praprotnikove komisije, ki sem jih hotel razdeliti predsednikom koalicijskih strank, ko sem slišal na radiu, da Gregor Virant terja moj odstop. Ne da bi me poklical po telefonu ali počakal kako uro, da na rednem sestanku koalicije sliši tudi drugo plat. Na sestanku potem je bil izjemno agresiven in bilo je povsem očitno, da je bila odločitev v ozadju sprejeta že prej. Najprej je tudi v obraz vsem navzočim gladko zanikal, da je bil s poročilom predhodno seznanjen, nato pa le stežka priznal. Bilo je jasno, da je vnaprej pripravljene scenarij stekel in da je Virant njegov glavni vzvod na površini.

Kakorkoli, grožnja, ki jo omenjate, je realna in se jasno odraža na gibanju zahtevane donosnosti na slovenske obveznice. Še v začetku decembra je zahtevana donosnost znašala 5,6 odstotka, v začetku januarja pa se je znižala za več kot odstotno točko. Spustila se je pod raven Španije. Danes je naš položaj spet slabši. V manj kot tednu dni smo izgubili pol odstotne točke. V denarju so to desetine milijonov evrov.

Ceno za bitko za ohranitev privilegijev in drugih monopolov, ki se bije v ozadju, plačuje naše gospodarstvo, predvsem pa državljanke in državljeni. Vse to ni ostalo neopaženo tudi zunaj naših meja. Potem ko so se že kazali pozitivni rezultati ter se je ustvarilo stabilnejše gospodarsko in politično okolje, je danes nad nami znova vprašaj. Odgovornost za to poslabšanje bodo morali prevzeti tisti, ki so pripeljali do teh razmer.

Več kot očitno je, da po premikih v letu 2012, ki so bili na meji mogočega, želi nekdo preprečiti, da bi ta vlada pripeljala Slovenijo iz krize. Potem ko se je konec decembra sprostilo večino blokad in potem ko so predlagane ukrepe podprle tudi vse pomembnejše mednarodne politične in finančne ustanove, je prišla na vrsto nova blokada v obliki napovedanih novih protestov, stavke v javnem sektorju in uporabe znane formule: najprej diskreditacija, nato likvidacija. Lotili so se najprej moje družine, nato pa prek Klemenčič-Praprotnikove komisije še mojega ugleda.

Zakaj po vašem mnenju komisija ni spoštovala zakonodaje in vam ni poslala osnutka poročila, da bi nanj lahko dali pripombe, kot veleval zakon? Morda zato, ker bi bilo potem končno poročilo bistveno drugačno in ne bi imelo takega političnega učinka?

Dejstvo je, da so člani komisije s tem kršili zakon in lastna pravila. Na svoji spletni strani so imeli do včeraj (s premierjem smo se pogovarjali v torek, 22. januarja, op. a.) objavljeno celo napačno besedilo zakona. Gospod Klemenčič zavaja, ko pravi, da po 13. členu Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije osnutka ni treba poslati zavezancu. To poleg zakona še posebej določa tudi poslovnik komisije. Če bi držala ugotovitev predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, bi to pomenilo, da imamo v Sloveniji organ popolnoma zunaj ustavnega reda. Pri tem tudi ni zanemarljivo ravnanje predsednika komisije, ki je z obveščanjem predsednika državnega zbora storil dejanje, ki ima znake koruptivnega ravnanja in kršitev dolžne integritete. Gregor Virant je bil prav tako preiskovana oseba in ima državno funkcijo, kot jo imamo vsi drugi. Nobenega opravičila torej ni za to izjemo.

Nimam nobenih težav s pojasnili o svojem premoženju. Prej ali slej bo razprava o tem v DZ, po moje jo bo slovenska javnost pazljivo spremljala, in tam bom od točke do točke odgovoril na novinarske očitke korupcijske komisije. Predstavil bom tudi odgovore, ki sem jih poslal komisiji, in dokumentacijo. Nisem pa prepričan, da to velja tudi za predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, ki slovenski javnosti še vedno ni pojasnil svoje odgovornosti pri koruptivnem najemu stavbe Nacionalnega preiskovalnega urada, za katero je ministrstvo za notranje zadeve z dobrim znancem ministrice Kresalove podpisalo škodljivo pogodbo. Predsednik Komisije za preprečevanje korupcije je bil takrat na ministrstvu državni sekretar in je sodeloval v komisiji, ki je bila zadolžena za ta projekt. Še več. Takratna Vlada Republike Slovenije ga je imenovala tudi za revizorja projekta, česar vse doslej nismo vedeli. Gospod Klemenčič je bil torej neposredno odgovoren za zakonitost in ekonomičnost navedenega posla.

Nekako imam občutek, da so to storili zato, ker so obtožbe v primeru Patrie povsem neverodostojne in vas sodišče v tem primeru ne more obsoditi. V primeru poročila protikorupcijske komisije, ki deluje kot nekakšno kvazi sodišče, pa so vas politično močno diskreditirali, saj naj bi bilo poročilo dokončno.

V boju proti meni so bile izrabljene že praktično vse razpoložljive ustanove in organi v Republiki Sloveniji. Prvi poskus je bil primer Depala vas. Takrat so me odstavili na podlagi smešnih obtožb in v en glas zatrjevali, naj svojo nedolžnost v nekaj mesecih dokažem na sodišču in se potem vrnem nazaj. A glej, nobenega postopka proti meni neposredno niso sprožili, proces proti pripadnikom Slovenske vojske, ki so aretirali Kosovega agenta Smolnikarja, pa so vlekli deset let, in ko jih niso mogli obsoditi, so zadevo zastarali. Primer je vodil isti sodnik, ki je pred meseci oprostil narkomafijske šefe v zadevi Balkanski bojevniki. Toliko o naključjih. In toliko o vrednosti današnjih pozivov po odstopu in hitrem dokazovanju resnice po sodni poti. Pa potem očitki v zvezi z nakupom vozil Patria. Zlonameren konstrukt istih ljudi v ozadju, s katerim so želeli mene osebno in SDS onemogočiti na volitvah leta 2008. Še vedno mi očitajo, da sem na neugotovljenem mestu ob neugotovljenem času na neugotovljen način prejel obljubo podkupnine. Po novem je to neopredeljen komunikacijski način. Izvedeni so bili vsi dokazi tožilstva, opravljenih 40 obravnav, potrošeno ogromno denarja, pa niso dokazali ene same trditve iz obtožnice.

Nasprotno, vse so padle. In sedaj se bo zadeva spet vlekla. Za začetek so bile kar čez noč odpovedane naslednje obravnave, prej predvidene vsak teden.

Patria se jim je sfižila, iz velikega poka sedaj nastaja dokazana velika blamaža. Zato se je sedaj pojavilo poročilo korupcijske komisije, na katerega pa naj ne bi bilo pritožbe, češ da je dokončno. Pod to so se podpisali člani komisije, med katerimi so tudi tisti, ki so se v preteklosti že politično opredeljevali ali izrekli neresnične sodbe o mojem delovanju in integriteti. V postopku odločanja so torej sodelovali tudi ljudje, pri katerih se očitno pojavlja nasprotje interesov in bi se zato morali iz postopka izločiti.

No, pa poglejva ugotovitve nadzora te komisije v vašem primeru. Naj jih citiram. »Komisija je pri zavezancu ugotovila večkratno kršitev zakonske obveznosti poročanja o premoženjskem stanju glede razpolaganja z gotovino, lastništva nepremičnin, lastništva premičnin ter jamstev in poroštev; nadalje je komisija ugotovila, da se je premoženje zavezancu – glede na ugotovljene vire dohodkov in premoženja – v nadzorovanem obdobju nesorazmerno in nepojasnjeno povečalo za najmanj 210.000 EUR; komisija je tudi ugotovila, da je zavezanec v nadzorovanem obdobju kot obliko sofinanciranja nakupa nepremičnine od zasebnega podjetja s pravnim poslom na škodo zasebnega podjetja pridobil premoženjsko korist v višini cca. 100.000 EUR, pri čemer je bil omenjeni posel po ugotovitvah komisije obremenjen z izrazitimi korupcijskimi tveganji in sumi zlorabe položaja.« Kako odgovarjate na te obtožbe?

Komisija za preprečevanje korupcije je ravnala proti svojim lastnim pravilom in ustavnopravnim okvirjem na neznan metodološki način in po svojih načelih proste presoje dokazov. Izročil sem jim vse pogodbe in podal vsa pojasnila, ki so jih zahtevali. Tudi takšne, ki jih po zakonu nimajo pravice zahtevati. O mnogih zadevah sploh niso spraševali. Nekdanji novinar Dnevnika Rok Praprotnik ali kak drug član komisije se je sam odločal o tem, kateri dokazi morajo biti predloženi. Pri presoji teh dokazov pa je komisija odločala poljubno. Nobenega objektivnega postopka ni bilo. Glavna tarča je bila izbrana vnaprej.

Kakšno je torej vaše premoženje? Kako je s krediti?

Doslej sem v življenju s plačami in z avtorskimi honorarji zaslužil najmanj okrog milijon evrov. Imam več prodanih izvodov svojih knjig kot polovica članov KOKS skupaj. Po skoraj 35 letih dela in dedovanju pa moje premoženje obsega polovico stanovanja v Ljubljani, vikend v Bovcu in nekaj podedovanih kmetijskih parcel. Nobenih težav nimam s pojasnili, kako sem lahko to kupil. Hiša v Šentilju pri Velenju je pod hipotekarnim kreditom, ki ga bom moral skoraj v celoti še odplačati v prihodnjih 15 letih. Lastnica drugega dela stanovanja v Ljubljani je žena, ki bo morala posojilo prav tako skoraj v celoti še odplačati. Moje današnje že odplačano premoženje, če odštejem manjše dedovanje, je vredno približno štirikrat manj od mojih celotnih prihodkov. Kje je tu korupcijsko tveganje?

Kako pa komentirate obtožbe na račun Zorana Jankovića?

Pri gospodu Jankoviću so seštevali nakazila nad 100.000 evrov, pri meni pa so zahtevali dokazila o plačanih položnicah za 9 evrov izpred šestih let, celo avtorske pogodbe iz let 1992 in 1994, ki pa jih potem niso niti upoštevali. Da gre za očitno razliko pri obravnavi, lahko ugotovi vsak laik.

Nekdanji ustavni sodnik Matevž Krivic opozarja, da zakon o integriteti in preprečevanju korupcije res nima posebnega za take primere prilagojenega sodnega varstva, da pa je za vse primere, pri katerih specifična oblika sodnega varstva ni zagotovljena, zagotovljena s 157. členom Ustave Republike Slovenije in s 4. členom Zakona o upravnem postopku, ki se glasi: »V upravnem sporu odloča sodišče tudi o zakonitosti posamičnih aktov in dejanj, s katerimi organi posegajo v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo.« Se pravi, da lahko sprožite t. i. kvazi upravni spor? Konec tedna je bilo napovedano, da se boste pritožili na upravno sodišče.

Od komisije nisem prejel niti osnutka poročila, ki bi ga moral, niti tako imenovanega dokončnega poročila. Na kaj naj se torej pritožim? Na objavo na spletni strani? Na izjave predsednika Komisije za

preprečevanje korupcije v medijih? kateri akt naj predložim sodišču? Kdaj so začeli teči pritožbeni roki? Odprta so najosnovnejša vprašanja korektnega postopka, vendar bodo pritožbe kljub vsemu ta teden vložene. Šteli bomo, da je korupcijska komisija poročilo poslala, ko ga je objavila, čeprav se to ni zgodilo. Usklajujemo še določene podrobnosti, v osnovi pa se večina stroke strinja, da velja poskusiti kljub Klemenčičevemu zatrjevanju, da je poročilo dokončno. Če ne drugega, se bo razčistila očitna protiustavnost takšnega ravnanja.

Sedanji predsednik državnega zbora in predsednik DL Gregor Virant je 13. januarja 2009 o protikorupcijski komisiji za RTV Slovenija dejal: »Sem za ukinitve te komisije. Nobena zahodnoevropska država nima neke take komisije. Mislim, da je ta institucija naveden papirnati tiger. In da se je potrebno proti korupciji in proti gospodarskemu kriminalu boriti s policijo in tožilstvom. Povrh vsega pa to komisijo vodi sporna oseba, čeprav to ni ključno ...« No, nedavno pa je Virant ravnal povsem drugače in poročilu protikorupcijske komisije o premoženju funkcionarjev političnih strank pripisal veliko težo. Kako gledate na ta njegov preobrat?

Predsednik DL Gregor Virant je že večkrat pokazal, da je v svojem ravnanju izrazito nenačelen. Vodi ga izključno lastna korist. Druge poziva, naj dokažejo, da imajo radi Slovenijo. Oprostite, mi znate naštetih karkoli, kar je Virant za to državo naredil zastonj, brez takšnega ali drugačnega plačila? Še za domnevno slab zrak na njegovi nezasedeni parceli mu je morala domžalska občina plačevati odškodnino.

Zaradi teh očitkov protikorupcijske komisije ste zahtevali na svetu vaše stranke glasovanje o zaupnici. Svet SDS vam je izrekel zelo močno in jasno podporo. Njegovi člani so vas zelo čustveno pozivali, da ne smete odstopiti, da na smete kloniti pred novim konstruktom, ki vam ga je namestila tranzicijska levica, in podobno. V petek na javni tribuni Zbora za republiko v Ljubljani so vas govorniki in občinstvo v prepolni unionski dvorani prav tako odločno podprli. Kaj vam ta velika podpora pomeni?

Zelo veliko. Še posebej podpora ljudi, ki so se izpostavili v času, ko je bilo nevarno, v času dejanskega boja za človekove pravice, za svobodo, demokratizacijo in osamosvojitve Slovenije. Ti vedo, da gre za nadaljevanje dolgega boja za normalizacijo Slovenije. Prav tako mi veliko pomeni osebna podpora, ki jo dobivam v klicih prijateljev in kolegov iz EU. Od leta 1994 naprej še nikoli ni bilo toliko neposrednega angažiranja tisočev posameznikov, ki pošiljajo pisma, sporočila in predloge tako meni osebno kot na SDS ali vlado.

Kongres PS je prejšnjo soboto sprejel predlog Zorana Jankovića, da še letos izpeljejo volilni kongres in da se mu do takrat zamrzne status predsednika stranke. Svet stranke je pred dnevi potrdil Alenko Bratušek za začasno predsednico. Kako vidite to Jankovićevo odločitev? Menite, da je s tem le prisluhnil taktičnim namigom »stricev iz ozadja«, saj je jasno, da želijo v javnosti ustvariti vtis, kot da se je umaknil, da bi bil lahko pritisk na vas večji?

Na večino vprašanja ste že odgovorili sami. Tega, da bodo te politične igre na koncu plačale državljanke in državljani, pa »strici iz ozadja« ne povedo.

Povsem očitno je, da paradržava, kot je to v svojem zadnjem intervjuju za Demokracijo leta 2002 dejal pokojni Jože Pučnik, ne želi iz svojih rok izpustiti nadzora nad bankami in državnim premoženjem. Se ne želi odpovedati privilegijem. Nedvomno vas skušajo zato na vsak način onemogočiti.

Paradržava živi iz prepričanja, da ji država skupaj s privilegiji pripada, zato je pripravljena storiti prav vse, da se utečeno izčrpavanje ne bi prekinilo. Od tega dobro živi veliko posameznikov. Njihov življenjski interes je, da vse ostane tako, kot je, oziroma da se spet sprostijo nekatere poti do državnega denarja, ki smo jih lani zaprli. Vlada, ki jo vodim, je s svojimi ukrepi in zakonskimi predlogi, ki smo jih sprejeli, neposredna grožnja, da bo s temi privilegiji konec. Zato jo je treba na vsak način onemogočiti, ustaviti, uničiti. Čeprav se je v preteklih mesecih naredilo vse, da delo ministrske ekipe in mene kot predsednika vlade v javnosti diskreditirajo in predstavijo kot neuspešna, je prav ta silovitost reakcije dokaz, da delamo prav ter v interesu državljanek in državljanov. Nujno je, da Slovenija izvede potrebne strukturne

reformne, zažene novo rast in preseka kanale, prek katerih se mafija napaja iz državnih bank in podjetij, in to čim prej, ker bo cena čez pol leta ali več za vse nas neprimerljivo višja.

Kako odgovarjate na očitek, ki ga v zadnjem času velikokrat slišimo, da ste vsi politiki isti?

To vedno govorijo takrat, kadar je pomladna vlada. Sedaj so temu dodali še, da so poslanci ukradli državo. To je mantra, ki jo že vse leto ponavlja predvsem POP TV, ki je v službi točno določenega, jasno razpoznavnega tajkunskega kapitala. Po njihovo so državo ukradli tisti poslanci, ki so domnevno prepisali izpit ali diplomo, ne pa tisti njihovi kapitalski botri, ki so iz državnih bank pokradli stotine milijonov. Trik je tako prozoren, da bolj ne bi mogel biti. Vendar prihaja čas, ko se bodo ljudje zamislili in si postavili preprosto vprašanje: Ali je to res? Je res državo ukradel Branko Marinič zaradi domnevnega goljufanja na izpitu ali pa so jo ukradli lastniki in botri, praviloma vezani na F 21, podjetij, kot so SCT, Sava, Merkur, NFD, Vegrad itd., ki so izropali državne banke? Naslednje vprašanje pa bo: Kako to, da je POP TV Branku Mariniču namenila 50-krat več programskega časa kot pa milijardnim krajam iz državnih bank in podjetij?

Proti meni je tožilstvo vložilo obtožni predlog, ker naj bi bil nekaj dobil na neznan način na neznanem kraju, pa še to samo obljubo za druge. So pa ljudje, proti katerim že desetletje potekajo preiskave in nimajo nobenega postopka. Pravna država? Enaki vatli za vse?

Konec leta in tudi letos smo bili priče protestom. Nazadnje drugi tako imenovani vseslovenski vstaji. Največ ljudi se je zbralo v Ljubljani, a še zdaleč ne toliko, kot so organizatorji pričakovali ... Kako gledate na proteste?

Nezadovoljstvo ljudi s stanjem razumem, saj je razlogov za to veliko. Ker živimo v demokratični državi, so tudi pozivi k odstopu vlade legitimni. V letu 2009 smo se v Sloveniji po dolgem času znašli v situaciji, da je gospodarska rast padla, da se je začela višati brezposelnost, gospodarstvo se je znašlo v težkem položaju. Prej je vse raslo, plače, standard, gradilo se je. V obdobju 2009–2011 je Slovenija, da bi kupila socialni mir, javni dolg podvojila. Ko trgi niso bili več pripravljeni financirati izrazito čezmerne državne potrošnje, je sledila streznitev. Oktobra 2012 je Slovenija po več kot letu in pol izdala dolgoročno obveznico. Investitorjem je morala natančno razložiti, kako bo uravnotežila javne finance, sanirala bančni sistem, kako bo upravljala s svojim premoženjem ter kako bo reformirala pokojninski sistem in trg dela. To pa so seveda nepriljubljeni ukrepi in nezadovoljstvo mnogih je razumljivo.

K nezadovoljstvu pripomorejo tudi razvojne razlike. Na vzhodu države je življenjski standard za tretjino nižji, o tem pričajo tudi konkretne številke. Kljub temu je država leta 2011 namenila kar 60 odstotkov državnih pomoči najbolj razviti ljubljanski regiji. Nižji standard in večje nezadovoljstvo sta se odrazila tudi na zelo nizki udeležbi na zadnjih volitvah. Prav tako klici po pravni in pravični državi ne bi mogli biti bolj upravičeni. 300.000 ljudi v tej državi čaka na svojo pravico v različnih sodnih in upravnih postopkih. Niso pa vsi protesti spontani, eden glavnih organizatorjev oziroma »spodbujevalcev« je prej omenjena POP TV in F 571 nasploh. Zato, da njihovi botri odvrnejo pozornost.

No, nekateri protestniki uporabljajo metode, ki spominjajo na pretekle totalitarne čase.

Res je, na žalost. Prišli smo celo do točke, ko vidni predstavniki javnega življenja podpirajo izražanje linča ob obešanju podob na javnem mestu. To se je dogajalo v naši polpretekli zgodovini in nekateri imajo še zelo žive spomine na to. V Ljubljani imamo celo spomenike ljudem, ki so izvajali likvidacijo. Pomislite, da bi v Nemčiji nekdo pozival, naj politike odpeljejo v koncentracijsko taborišče. Pri nas pa so nekaterim »kocke vse bolj razumljive«.

Pa menite, da so protesti pretežno spontani ali jih spodbuja politika?

Težko bi govorili o spontanosti. Dokaz za to je poročanje medijev v času protestov v Mariboru. Tam se je »skoraj čez noč« pojavila organizacija intelektualcev, ki so zahtevali takojšen odstop župana in mestnega

sveta. No, pokazalo se je, da so to skoraj sami nekdanji politiki, ki so jih mediji predstavljali malodane kot neodvisno intelektualno mariborsko elito. Gospod Partljič je bil dolgoletni poslanec liberalne demokracije, kandidiral je za župana Maribora in izpadel v prvem krogu, zdaj pa se predstavlja kot del civilne družbe. Kot politik naj prevzame svoj del odgovornosti, naj kandidira na volitvah, mogoče bo drugič uspešnejši. Gospod Vezjak in drugi so vsi kandidati, politiki, zagovorniki strank Zares in LDS, ki sta izpadli iz parlamenta na zadnjih volitvah. Eno so torej zahteve ljudi, ki so v težkem položaju in upravičeno zahtevajo, da Slovenija postane pravna in pravična država, drugo pa so politične kalkulacije ljudi, ki so jim ljudje na volitvah izrekli nezaupnico, zdaj pa se skušajo vrniti skozi stranska vrata.

V zadnjih dneh ljudi pogosto slišim govoriti, kako vi in vaša družina sploh lahko prenesete take pritiske in bolesterne verbalne napade, ki se dnevno vrstijo.

Vse ima mejo, ampak to, kar zadnje leto politični nasprotniki širijo o meni in moji družini, presega vse meje. To nima nič s politikom in z javnim življenjem. Gre za mojo ženo in otroke, tudi za leto in pol starega sina. Žalostno, da je morala in etika naše družbe padla na takšno raven in da je nekaj takšnega dopustno. Ob tem se niso oglasili tisti, ki bi se morali in ki se sicer vedno zelo radi oglasijo, ko jih nekdo samo postrani pogleda.

Podobnih podlih napadov je bil deležen Jože Pučnik, ki je pred desetimi leti žal veliko prezgodaj umrl. Verjetno bi bil razočaran nad tem, kar se dogaja v zadnjem času.

Dr. Jože Pučnik se je vse življenje boril proti temu družbenemu zlu, ki najeda najboljše v narodu. Ki vlada s strahom, z manipulacijo in s propagando ter v ljudeh ubija njihovo ustvarjalnost in svobodnega duha. Dr. Jožeta Pučnika sem zelo spoštoval in cenil. Ni se vdal, čeprav so nad njim zagrešili strašne zločine. Zaprli so ga, pregnali, zatajili njegovo diplomu. Ko si je v tujini ustvaril novo življenje, so ga blatili, da je izdal domovino. V resnici so oni izdali njega. Ko se je vrnil, da bi pomagal pri demokratizaciji in osamosvojitvi Slovenije, je prevzel vodenje Demosa, kar je bila v vseh pogledih najnevarnejša in najmanj hvaležna funkcija v tistem času. Ko si je s prihranki iz dela v Nemčiji kupil stanovanje v Ljubljani, pa so mu očitali, da je to denar tujih obveščevalnih služb.

Svet Državlanske liste vas je prejšnjo soboto pozval, da v roku desetih dni odstopite ali pa pošljete v državni zbor predlog o glasovanju o zaupnici vladi. V primeru vašega odstopa pa od SDS pričakujejo, da bo predlagala novega mandatarja. Če bo prišlo do glasovanja o zaupnici vladi, bodo v DL glasovali proti, je po seji sveta povedal predsednik DL Gregor Virant. Vi ste po drugi strani pred tem že pozvali koalicijske partnerje, naj se odločijo, ali bodo še sodelovali v koaliciji. Kako gledate na poziv DL?

Za svoja dejanja bodo morali tako kot mi vsi, ki smo v politiki, prevzeti odgovornost. Tudi za rušenje vlade v za Slovenijo usodnih časih. Odstop predsednika vlade je namreč po ustavi odstop celotne vlade. Pričakujem pa, da bo gospod Virant oziroma Državljanska lista sprožila ustrezne postopke v parlamentu. Končno se je sam Virant v komentarju k Ustavi RS, ki ga je napisal, zavzel za to, da je konstruktivna nezaupnica v takšnih situacijah edino kredibilno dejanje.

Podoben poziv so nato ponovili v DeSUS in nekoliko presenetljivo tudi v SLS. V DL, DeSUS in SLS vas sedaj pozivajo, da greste po zaupnico v parlament, iz SDS pa je slišati pozive, naj sami vložijo konstruktivno nezaupnico.

Kot rečeno, v slovenskem pravnem redu obstajajo rešitve, ki jih tisti, ki me pozivajo k odstopu ali preverjanju zaupnice, lahko izkoristijo. V bistvu skušajo na ta način prevaliti odgovornost za politično krizo name in SDS, kar je absurd. Če bi odstopil, pa bi čez pol leta, ko bi začeli prihajati računi za nestabilnost in bi se nezadovoljstvo povečalo, isti ljudje znova krivili mene, češ, zakaj sem odstopil.

Vprašanje je, ali se jim bo rušenje vlade obrestovalo. Prav tako povezovanje s PS in SD, saj so programsko zelo različni.

Rušenje vlade se ne bo obrestovalo prav nikomur. Tisti, ki to počnejo, ne razumejo situacije, v kateri se je znašla Slovenija. Predvsem pa bi koalicijski partnerji morali dobro razmisliti, kakšno odgovornost so prevzeli nase, ko so v začetku leta 2012 vstopili v koalicijo za izhod iz krize in me prosili, naj prevzamem vodenje vlade. Oni so prosili mene in ne jaz njih. Vsi imamo odgovornost, da delo opravimo do konca.

Gospod premier, kaj torej čaka Slovenijo v prihodnje?

Želim si, da bi v nastali situaciji zmagal razum. Na ta način smo v tem mandatu v boju s krizo že naredili pomembne korake. Škoda bi bilo, da bi ves trud in vsa odrekanja zaradi nespametnih političnih potez bila zaman. Vsekakor pa se bom boril za resnico in tisti, ki misli, da mu bo uspelo s prevarami in z lažmi, se krepko moti.

popravljen